

Tussen twee bomen, hoog boven
gras en grond, slapen Schildpad, Vleermuis,
Octopus, Vogel en Bok in de hangmat.
Ineens doet Schildpad zijn ogen open.
'Hé,' fluistert hij. 'Horen jullie wat ik hoor?'

De nacht is zwart. Er is geen maan.
Er zijn geen sterren.
'Hé,' fluistert Schildpad weer.

De anderen worden wakker. Ze gaan zitten.
De hangmat beweegt, wiebelt, zwaait.

'Voorzichtig!' roept Schildpad.
'Zo kieperen we om!'
Maar het is al te laat.

'Ssst!' fluistert Schildpad. 'Luister!'
'Er is iets in het veld,' fluistert Vleermuis.
'Iets wat ritselt,' gaapt Octopus.
'Hellep!' piept Vogel.
'Kom,' fluistert Bok. 'Op onze tenen!
En dicht bij elkaar blijven! We gaan op onderzoek.'

Ze sluipen door het veld.

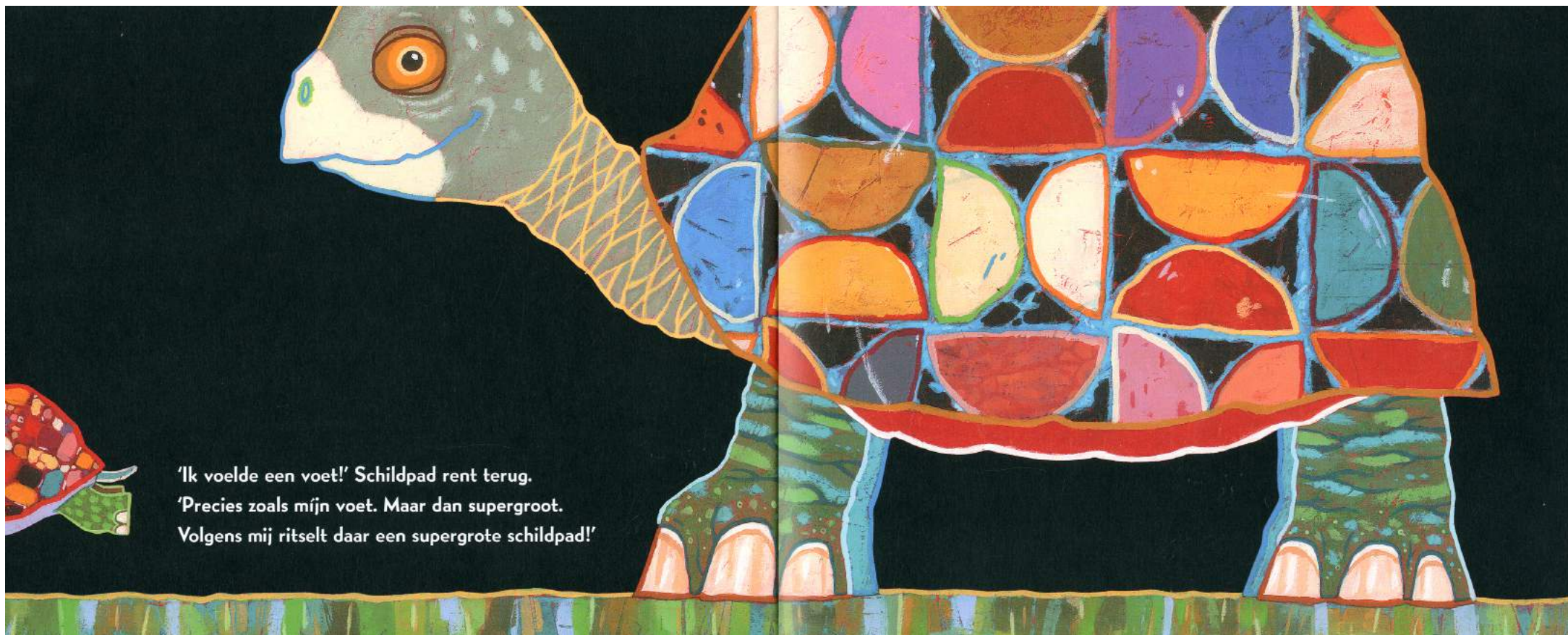
'Ho!' fluistert Bok. 'Niet verder. Anders botsen we
boven op het geritsel. Stokstil staan en luisteren!'

Ze staan stokstil en luisteren.

'Bokkie,' fluistert Schildpad na een tijdje.

'Dit onderzoek schiet niet op. Ik ga even voelen.'

'Ik voelde een voet!' Schildpad rent terug.
'Precies zoals mijn voet. Maar dan supergroot.
Volgens mij ritselt daar een supergrote schildpad!'

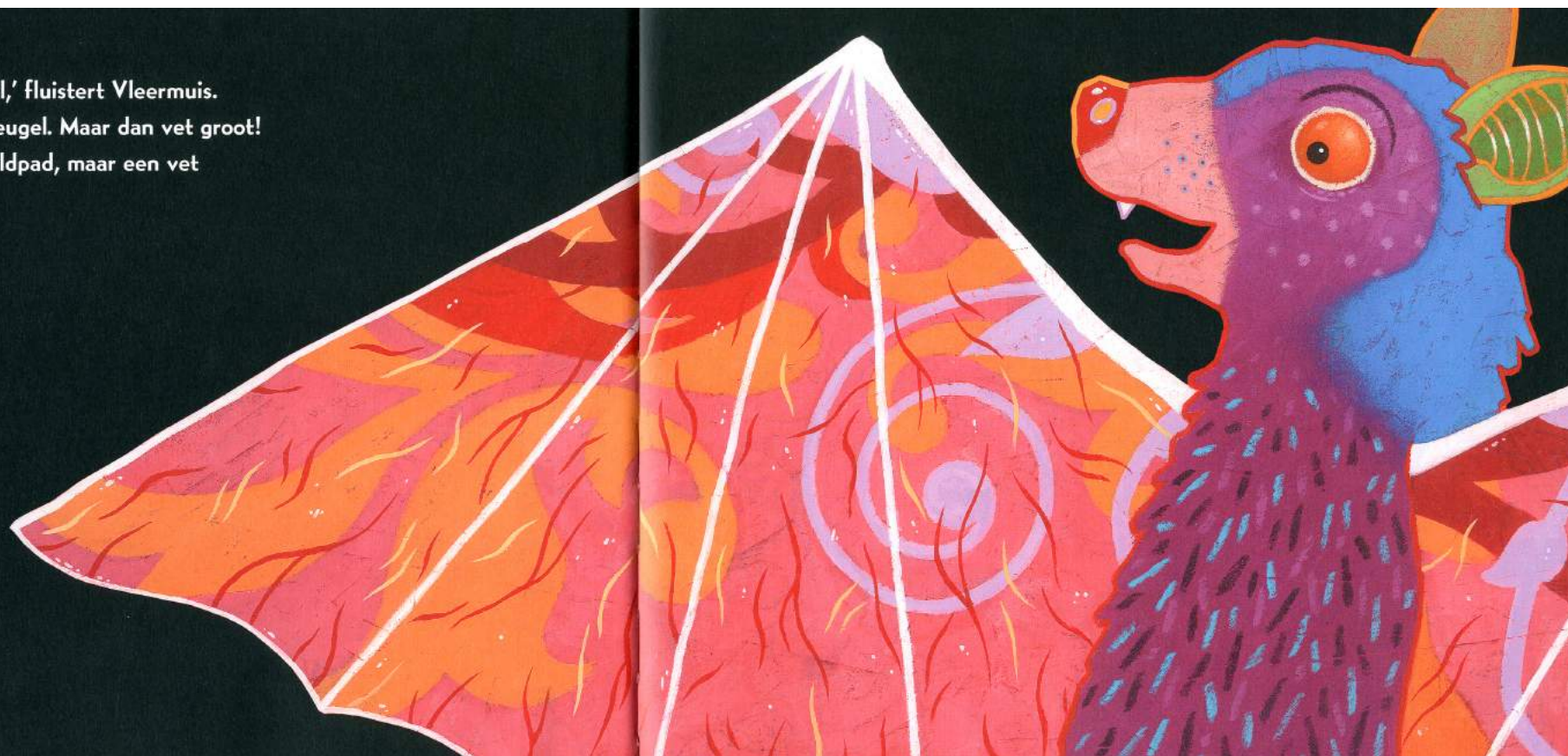
'Een supergrote schildpad?'

Vleermuis fladdert met haar vleugels.

'Echt?' Ze vliegt op. 'Ik ga ook.'

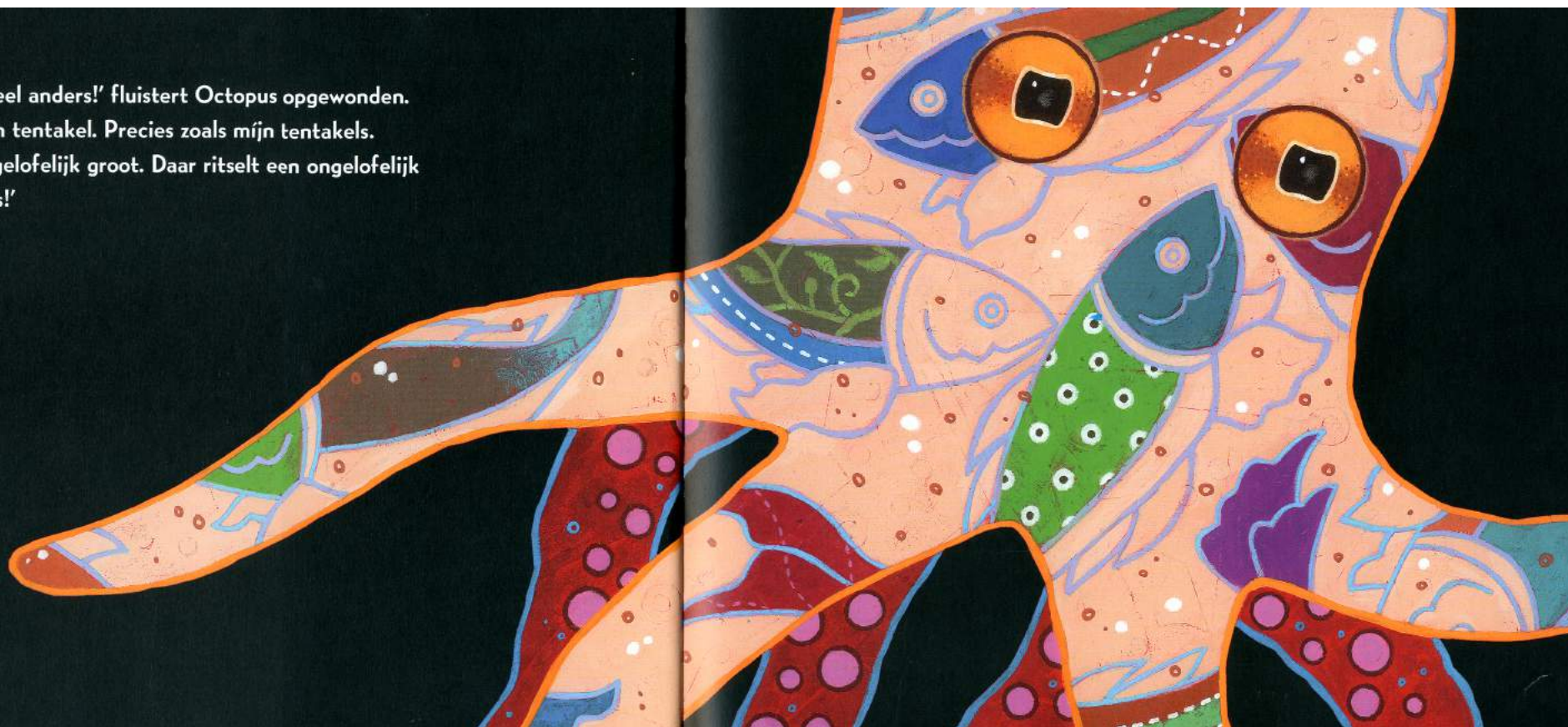
'Ik voelde een vleugel,' fluistert Vleermuis.
'Precies zoals mijn vleugel. Maar dan vet groot!
Daar ritselt geen schildpad, maar een vet
grote vleermuis!'

'Wat ingewikkeld,' fluistert Octopus. 'Is het nou een schildpad of een vleermuis?' Ze sluipt naar voren.

'Het is iets heel anders!' fluistert Octopus opgewonden.
'Ik voelde een tentakel. Precies zoals mijn tentakels.
Maar dan ongelooflijk groot. Daar ritselt een ongelooflijk
grote octopus!'

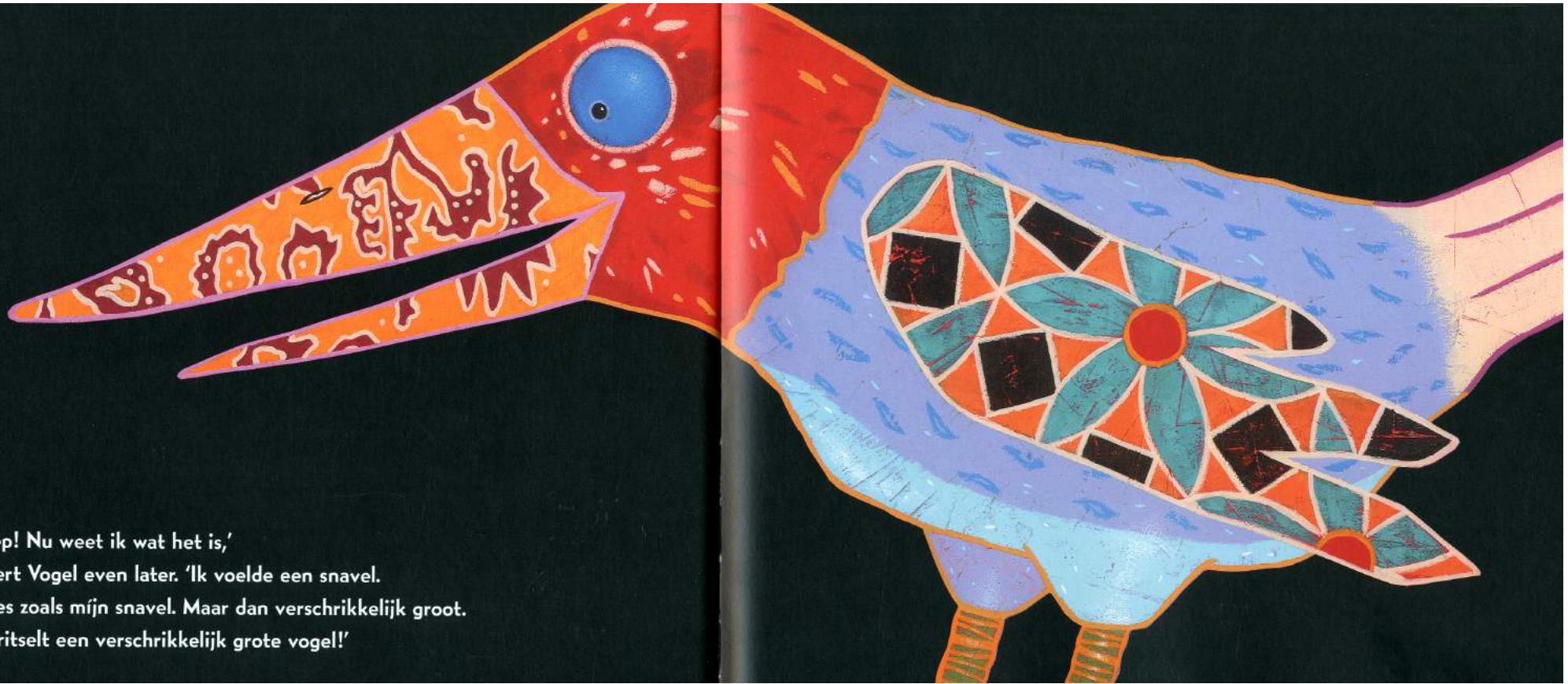

'Oeioeioei,' piept Vogel. 'Zal ik ook gaan?
Ik durf bijna. Maar ook weer niet. Zal ik?
Heel voorzichtig?'

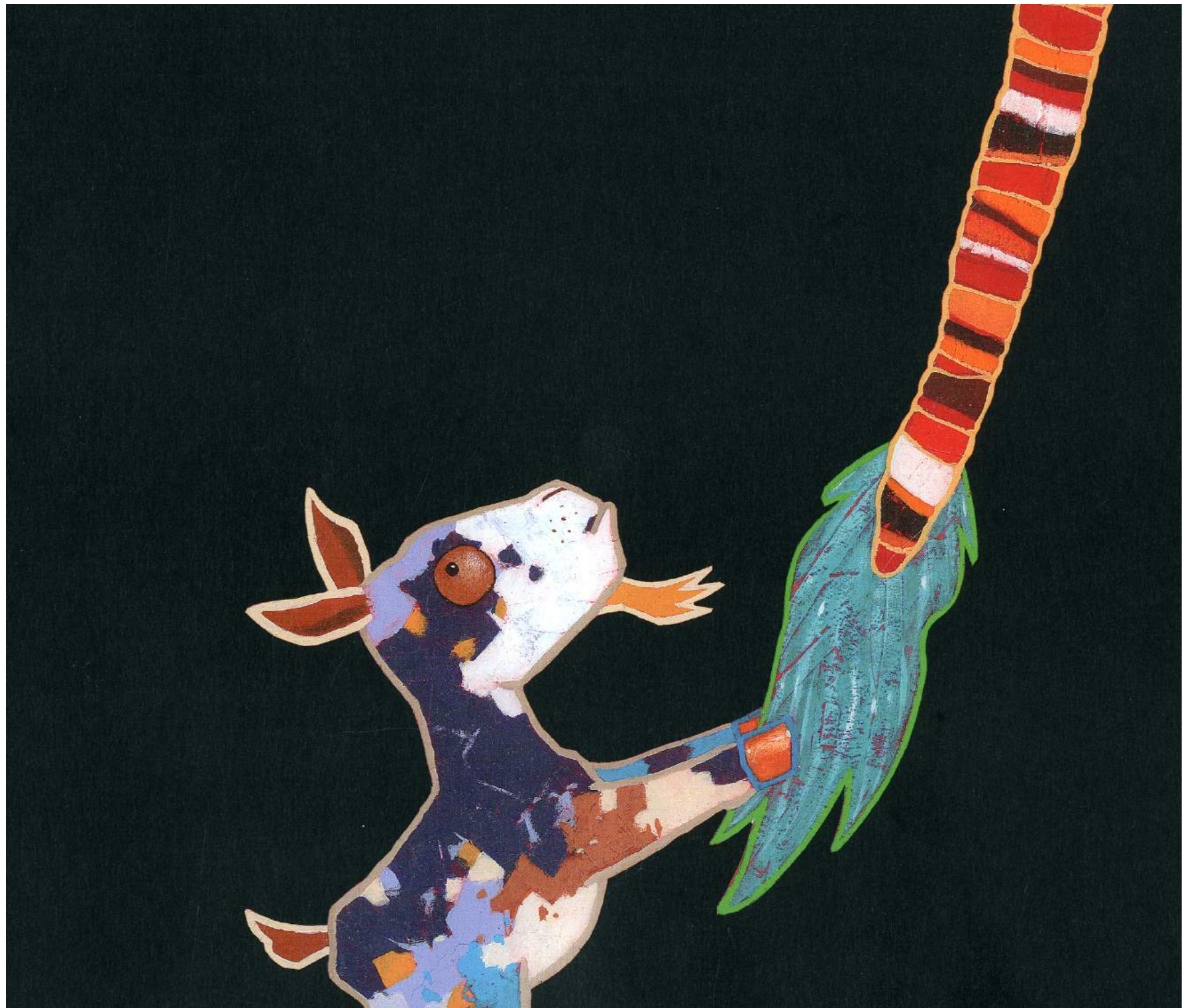

'Hellep! Nu weet ik wat het is,'
fluistert Vogel even later. 'Ik voelde een snavel.
Precies zoals mijn snavel. Maar dan verschrikkelijk groot.
Daar ritselt een verschrikkelijk grote vogel!'

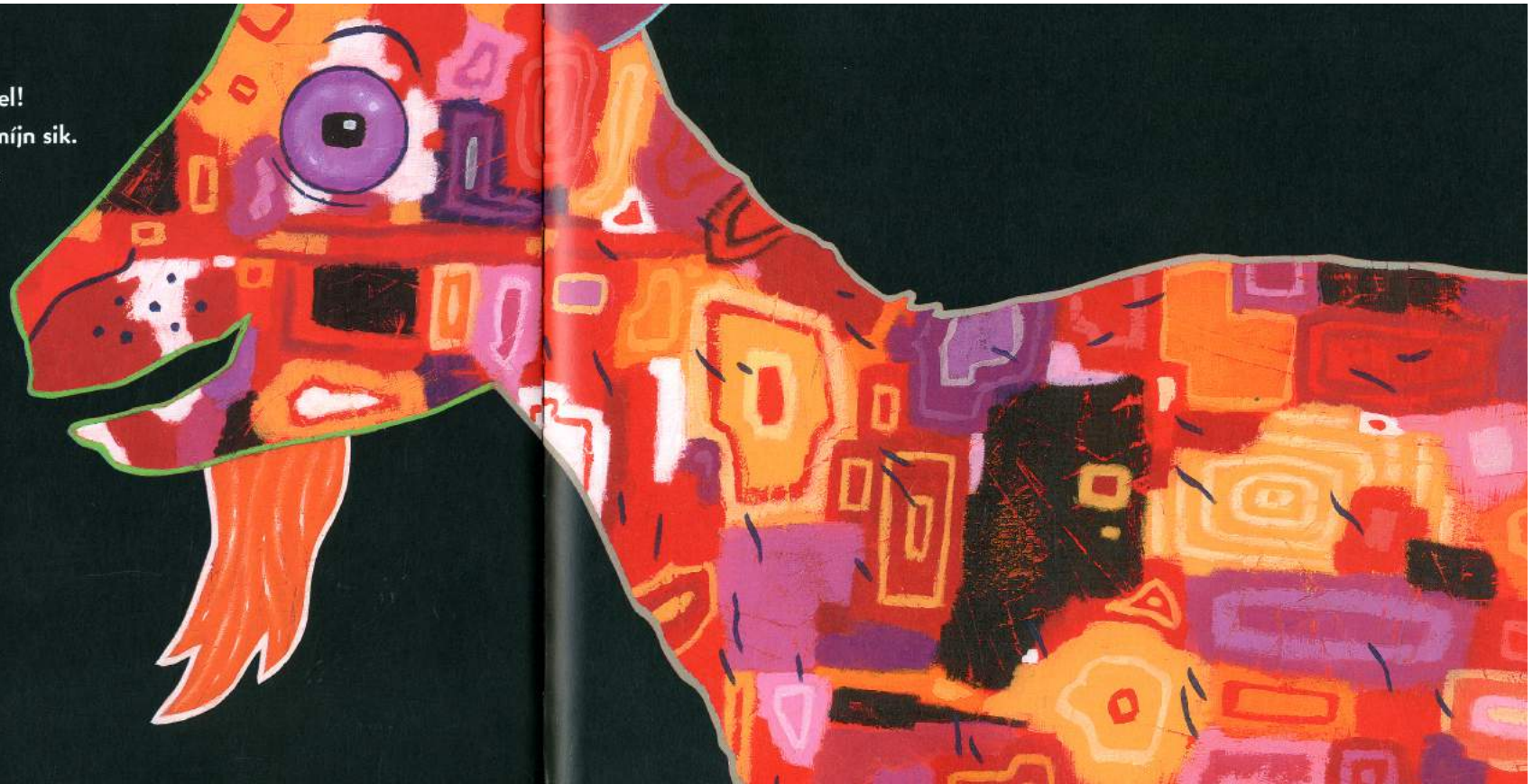

'Nu ik!' Bok staat te springen. 'Nu ik! Nu ik!'

'Ha!' Bok snuift. 'Niks grote vogel!
Ik voelde een sik! Precies zoals mijn sik.
Maar dan beregroot! Daar ritselt
een beregrote bok!'

'We voelen allemaal iets anders,' fluistert Vleermuis.

'Wat ritselt daar toch?'

'Ik ben eruit,' fluistert Bok. 'Jongens, dit is een ernstige zaak: voor ons staat een joekel van een Schild-Muis-Octo-Vogel-Bok!'

Herrie barst los. Alsof een fanfare begint te spelen!
'Hahaha!' trompettert iemand. 'Een Schild-Muis-Octo-Vogel-Bok!
Die komen hier toch helemaal niet voor! Ik hou het niet meer!
Ik ben gewoon een...'

Olifant!

roept iedereen tegelijk.

'Ik kon niet slapen,' zegt Olifant.

'De nacht was stil. Ik liep zomaar
wat rond.

Toen kwamen jullie.'

Hij tilt één been op.

'Die schildpadvoet
was mijn voet.

Die vleermuisvleugel

was mijn oor. Die tentakel was

mijn slurf. De snavel was mijn slag tand. En die sik...'

Olifant lacht weer als een trompet. 'Die sik was het
pluimpje aan mijn staart!'

Iedereen lacht.

Olifant buigt zijn hoofd. 'Sorry voor de schrik.'

'Geeft niks,' zegt Vleermuis.

'Ik vond het wel eng,' giechelt Vogel.

'Ik niet,' zegt Bok. 'Ik had het allang door!'

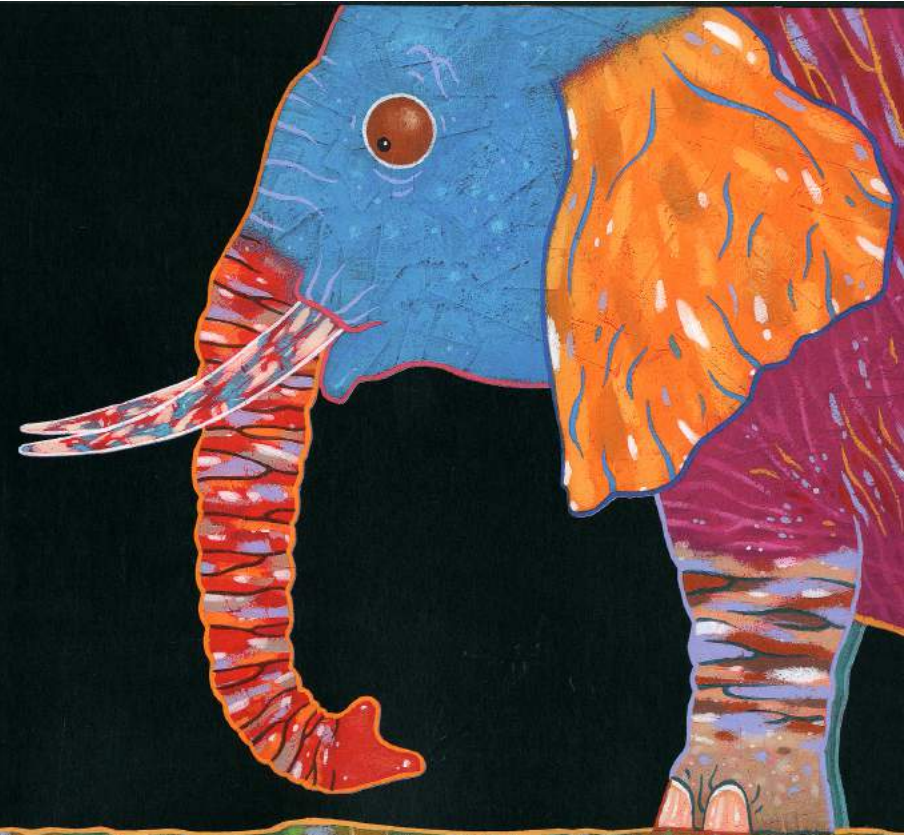
Octopus gaapt. 'En nu gaan we weer lekker naar onze hangmat.'

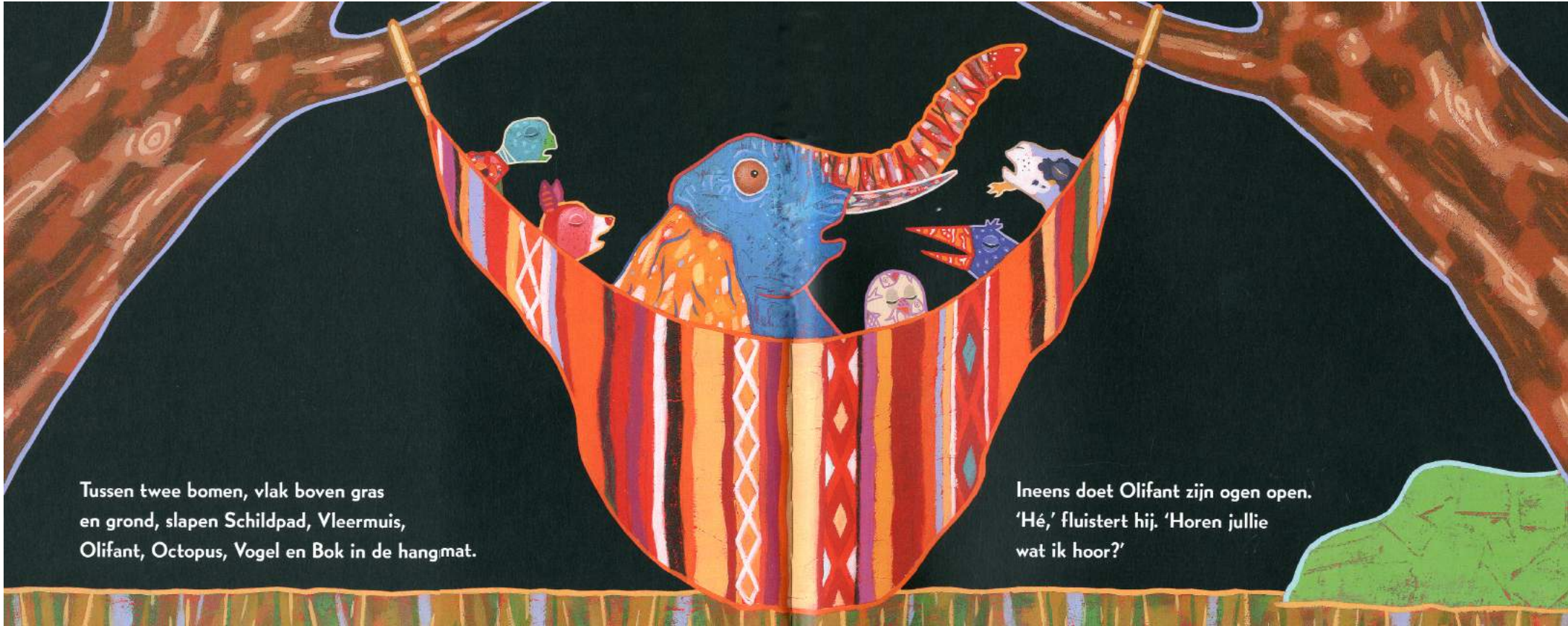
'O,' zegt Olifant een beetje droevig.

'Ja, natuurlijk.'

'Olifant,' vraagt Schildpad.

'Wil je misschien bij ons...?'

Tussen twee bomen, vlak boven gras
en grond, slapen Schildpad, Vleermuis,
Olifant, Octopus, Vogel en Bok in de hangmat.

Ineens doet Olifant zijn ogen open.
'Hé,' fluistert hij. 'Horen jullie
wat ik hoor?'